

LA VEU DEL CASAL

AMNISTIA

INFORMATIU MENSUAL

BONA TORNADA AL "COLE"!!

n. 234 - setembre 2021

Carrer Tibidabo, 7- 08197 Valldoreix
Telf. 935 898 689
Correu elect. casal.avis@valldoreix.cat
www.avisvalldoreix.santugatentitats.net

CURIOSITATS

Hola. Sóc el Follet Tafaner i ara us explicaré la meua estada al Pirineu on he trobat molts companys anomenats minairons. Això m'ha fet molt feliç.

Els minairons m'han presentat una preciosa papallona: es diu Nivaira i és la protagonista d'un llibre que narra el seu recorregut com a presonera de la Inquisició. Convertida en dona d'aigua sedueix amb el seus encants al capità de l'expedició. El camí va de Gerri de la Sal fins a Esterri d'Àneu.

Nosaltres el vàrem seguir a l'inrevés d'Esterri a Gerri. És un camí preciós entre muntanyes. Vàrem fer nit a l'hostal de la Vall d'Àssua i vàrem gaudir, en aquesta ocasió, d'una nit màgica amb el cel d'un color blau fosc intens on brillaven infinitat d'estrelles. Sense paraules davant la immensitat.

A Gerri de la Sal en el grandios monestir romànic vam acabar la història on en realitat començà.

Adéu minairons i Nivaira. Ens resta la imaginació per a recordar.

Follet Tafaner

La Petúnia et saluda amb emoció!

Tens raó, follet, ja som amics. La nostra amistat neix i arrela en cada detall d'humanitat que compartim. És una amistat que el temps no panseix.

Et confesso un secret, no visc en cap test, sinó sobre la terra. D'aquesta manera connecto arrels i fulles a les de les meves companyes i ho escolto tot, fins arribar la vegetació.

Bones vacances, fins al setembre, a reveure, FOLLET TAFANER.

EDITORIAL

Quan ja estàvem oblidant la vida normal ens ve a sobre la feina diària. S'han acabat les vacances i el Casal es posa en marxa (encara que del tot no les ha fet mai). Sempre els que no han tingut l'oportunitat de canviar d'ambient, han trobat un recés on han continuat les partides de petanca, ping-pong i també manualitats i pintura.

Ara ens tornem a trobar per a començar el nou curs que esperem sigui més tranquil després de l'antipàtic COVID.

Que el cap es desperti per tornar a la vida activa i donar fruits d'amistat i saviesa. Com la cançó: Tornarem.

Una forta abraçada

CONSELLS DEL PADRÍ I DE LA PADRINA

Les plantes del vostre hort agafen malalties i fongs
Les podeu prevenir fent un tractament a base d'ortigues. Es maceren les ortigues en aigua durant un setmana. Després, amb aquella aigua, es ruixen les plantes i no contaminem.

Sabeu per què des de la Terra sempre veiem la mateixa cara de la lluna?
Senzillament perquè la lluna triga el mateix temps a girar sobre si mateixa que en fer un gir al voltant de la terra. Per això es parla de "la cara oculta de la lluna".

Ara una pregunta:

Sabeu com es diu la flor de la carbassera?
La resposta per als que no la sabeu a LA VEU d'octubre.

Antoni Mallol

RACÓ DE REFLEXIÓ

Envoltats i submergits en aquesta pandèmia, moltes persones viuen angoixades i sumides en un estat d'inquietud que no solament els impedeix gaudir de la vida en el present immediat del cada dia, sinó que també els produeix una retracció per a sortir de casa en les estones permeses i inclús eviten contactar amb persones estimades. Tot això condueix a estats de depressió i tristesa que van minvant lentament les il·lusions i l'alegria de viure.

Hi ha por d'emmalaltir i morir. Vivim com si en qualsevol moment el cel hagués de caure sobre nostre i, de resultes, moltes persones estan entrant en el joc psicològic que tenalla més que el propi virus.

És arribat el moment de despertar del joc de la ignorància que ens arrossega i allunya de l'autèntica realitat que som.

SOM ÉSSERS IMMORTALS transitant temporalment dins d'un cos perible. El nostre problema és que ens hem identificat tant en el que ens estem perdent, que ja quasi ignorem la FONT DE LA QUAL SOM PART.

Amb tot respecte i reverència diguem-nos: JO SOC.

JO SOC DÉU i res no he de témer perquè SOC FILL DE DÉU transitant temporalment per aquest món.

PS. PARE ajuda'm a no confondre'm creient que soc aquest cos .

PARE ajuda'm a redescobrir la meva naturalesa immortal.

PARE! Vull sentir que soc el teu fill transitant per un temps en un cos que tu m'has deixat.

Rosa M Preckler

VISITES CULTURALS

El 28 de setembre proposem una visita al Museu Diocesà per veure l'exposició:

Chagall. Els estats de l'ànima

Marc Chagall (Vitebsk, Bielorússia, 1887 – Saint-Paul de Vence, França, 1985), bon coneixedor de les vicissituds del segle XX, va personalitzar la voluntat de pau i de diàleg interreligiós amb la seva obra.

L'artista, que va viure en primera persona els horrors de dues guerres mundials i la persecució religiosa, veia en l'art una manera de transmetre l'amor universal entre els homes i una manera d'apropar-se a Déu.

Aquesta espiritualitat és el punt de partida de l'exposició que aglutina 39 obres en dos eixos temàtics: una sèrie sobre la Bíblia, on la dona és la protagonista, i "Els set pecats capitals", una de les primeres sèries de gravats de Chagall creats el 1926.

L'exposició ens mostra el diàleg intercultural entre les dues religions mono-teistes que constitueixen els pilars de la cultura occidental contemporània: la religió jueva i la religió cristiana. A més, l'exposició ofereix una 'playlist' que permet acostar-se a Chagall a través de la música!

Ens trobarem a les 10 a l'estació de Valldoreix. Preu de la visita 5 euros

EL RETORN: retorn de vacances, retorn al Casal, retorn a un mateix...

La primera necessitat de l'home és estimar i ser estimats. Creiem que ens manca estimació perquè no estem en el nostre centre, és a dir, no estem amb nosaltres mateixos. Aleshores busquem la persona "ideal" perquè ens ompli; l'altra ens ajuda a conèixer-nos –actua de mirall- i a practicar l'amor, l'agraïment, la compassió. Però el que l'home anhela és la unió amb el Sagrat, el Tot, el Diví, del qual mai no ha estat separat. L'home, immers en aquesta vida, es perd en "les mil coses" (com diu el Tao) i s'oblida del que És.

El loga és un dels diversos camins que hi ha per a retornar a nosaltres mateixos i descobrir què o qui som. El loga, que significa unió, és un sistema filosòfic de l'hinduisme, de més de 1000 anys aC, un mètode per assolir l'Ànima Universal. El primer text escrit és de Patanjali (del 300 aC) vigent fins ara. Ensenyances en forma de sutres, molt clares per a tothom. Els 5 primers sutres parlen de:

- 1- La relació amb tu mateix i els altres.
- 2- Netejar toxines i pensaments negatius.
- 3- Postura del cos, atenció a la columna vertebral.
- 4- Respiració, ésser conscients de la respiració.
- 5- Relaxar el cos i la ment.

Des d'aleshores hi ha hagut innumbrables mestres que ens parlen del mateix: viure en el cos, conèixer-nos, acceptar-nos i estimar-nos.

Emilio Carrillo ens parla de tres pilars essencials per a viure:

1r: Confiança en tu mateix i en la vida.

2n: Acceptació del que és, del que passa, ja que tot té el seu perquè i per a què.

3r: No jutjar, no podem saber si el que passa és bo o dolent per a nosaltres. El món és un moviment continu, tot canvia, es renova, evoluciona, començant per les nostres cèl·lules. I tot ens serveix per a créixer i evolucionar en la consciència.

Les filosofies més antigues ja deien que tot està bé com està.

Una frase del Vedanta diu: "El món és a cada instant allò que no pot deixar de ser. Declara-li la pau (és a dir, no t'hi barallis). Aleshores només la Compassió serà la font de les teves accions".

Situem-nos doncs en el nostre centre, la ment ens enreda contínuament amb pors i sentiments negatius. Amb paciència diguem-li que es tranquil·litzi i concentrem-nos en l'instant present. Es l'únic real, el que passarà d'aquí a uns minuts no ho sabem i el que acaba de passar ja és passat. Tinguem confiança.

Observem-nos com una mare amorosa observa el seu fill, acollim la nostra petitesa, no ens enfadem amb nosaltres, no podem fer més del que sabem. Tinguem compassió de nosaltres i dels altres.

En aquests moments convulsos que estem vivint, l'únic que podem practicar és la Compassió i l'Amor.

Respirem tranquils i agraits ja que tot és com ha de ser.

Eulàlia Gudiol

Podríem començar les classes de ioga el 15 de setembre.

De moment farem un sol grup ja que podem ser fins a 10 persones, per tant seria els dimecres 15, 22 i 29. Segons la demanda, a l'octubre fariem dos grups.

ACTIVITATS QUE PODEM PRACTICAR

Altres activitats físiques i esportives que recomanem

A més de les propostes que us hem fet, també us podem recomanar una sèrie d'esports que són molt adients per treballar i millorar la vostra forma física i prevenir problemes cardíacs

Nedar

Anar en bicicleta

Ballar

Fer esquí de fons
així que hi hagi neu!

Parlem bé el català,

No s'ha de dir

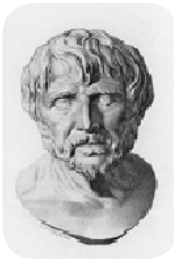

Sartèn
Sastra
Sàvia
Secader o secador
Secar
Secuestrar
Sede
Sedent
Seguida (en)
Segur o seguro

Cal dir

Paella
Sastressa
Saba
Assecador
Assecar, eixugar
Segrestar
Seu
Assedegat
De seguida
Segur // Assegurança

FILOSOFIA DE BUTXACA

**El problema de mentir és que quan expliquis la veritat ningú no et creurà.
Aristòtil**

Filòsof i científic grec (Estagira, Tràcia 384 aC – Calcídia, Eubea 322 aC)

Lamentem la pèrdua de Lucia Carretero (Olga), filla de la nostra estimada Encarna Adelantado, i volem expressar a ella i a tota la seva família el nostre més sentit condol. Els pares mai no hauríem de sobreviure als fills, però els que l'hem coneguda la recordarem com una noia que va saber obrir-se camí a la vida com a mare amorosa i professionalment com a fotògrafa reconeguda internacionalment. E.P.D.

autora: LUCIA CARRETERO

BUNYOLS DE BACALLÀ

Ingredients: 250 gr. de bacallà remullat i esqueixat,
200 gr. de patates,
1 ou,
2 cullerades de farina,
1 all i julivert.

Bulliu les patates amb pell, peleu-les i passeu-les pel passapuré, o aixafeu-les molt fines.

Escorreu el bacallà i trinxeu-lo ben trinxat, afegiu-hi el puré de patata, l'all i el julivert picats, el rovell de l'ou i la farina, remeneu la pasta i, finalment poseu-hi la clara muntada a punt de neu, barregeu-ho, afegiu-hi sal si convé.

Poseu oli abundant en una paella o fregidora, quan estigui calent, aneu-hi posant cullerades de la pasta dels bunyols, i aneu donar-los voltes fins que agafin un color daurat.

Deixeu-los escórrer, a mesura que els aneu traient, en una reixeta.

Mercè

En aquest enllaç al BLOG DE CUINA hi trobareu moltes idees per a cuinar des del confinament: <https://cuinaalaveudelcasal.blogspot.com/>

comerç i serveis al nostre poble - socis protectors

TOTBO
Qualitat i selecció | Servei a domicili

SANT CUGAT DEL VALLÈS
Rambla de Can Mora, 9 • T. 93 675 42 01

VALLDORREIX
Rambla Mossèn Jacint Verdaguer, 15 • T. 93 250 91 74

totbo@totbo.com @totbostcugat www.totbo.com

Fes la teva comanda a la botiga o per telèfon i te la portem a casa leva el mateix dia.

LARAMPA
DE LA COLÒNIA MONTSERRAT

La nostra especialitat és la carn a la Brasa, sempre molt ben acompanyada de bones tapes i amanides.
Producte fresc i de proximitat.
Si no ens coneixes,
no dubtis a contactar amb nosaltres i fer-nos una visita.

De Dimarts a Diumenge
de 12 a 17 h. i de 19:30 a 00:30 h.
<http://larampa.cat/larampa.cat>

Carrer Moreneta de Montserrat, 44,
08197 Vallldoreix

**CARNISSERIES
CAN BERNAT**

Ramón Escayola, 91
Telf. 93 583 14 21

Varietat
de productes càrnic, s,
vedella ecològica i de pagès,
xaí, cabrit, bou...

LA SEU D'ÈGARA

Us comentaré lleugerament alguns aspectes de la segona sortida de les anomenades "Sortides d'un dia" i que per raons conegudes, com en la sortida anterior, va ser sense allunyar-nos massa.

Aquesta vegada el lloc escollit va ser "El conjunt monumental de les Esglésies de Sant Pere de Terrassa". Ja a la sortida del metro del Vallès ens esperava

una guia molt atenta que ens va sorprendre d'entrada amb dues explicacions. La primera, quan diem Ègara, si bé acceptat no és correcte, el correcte és "Ègara". La segona, trenca per complet el que la majoria creiem de Terrassa. Terrassa i Ègara són dos nuclis diferenciats. Allò que diem que els de Terrassa són egarencs no és cert. La Terrassa medieval segle

XII comença en el turó on està situada la Mútua de Terrassa, i el parc de Vallparadís. I aquesta zona és la coneguda com a Ègara. Posteriorment va créixer la zona de les Rambles que és l'avui pròpiament dita Terrassa.

Fets aquests dos aclariments, importants per als terrassencs, vam contemplar la Casa Modernista Baumann construïda per l'arquitecte Coll i Bacardí. La Casa està construïda molt a prop del triangle format pels 3 torrents: el de "Santa

Maria, el de Les Bruixes i el de Vallparadís" L'arquitecte va fer plantar molts arbres que servien de protecció a la casa per les torrentades i que en l'actualitat, a part de la protecció, han convertit la zona en un autèntic parc. Continuant la nostra passejada vam passar per davant del Castell de la Cartoixa que al llarg del segle XIV es converteix en un monestir d'aquí el seu nom. En el segle XV es va traslladar a la Conreria, i va passar lla-

vors a ser La Conreria de la Cartoixa. Després d'un petit recorregut ombrívol, vam arribar a La Seu d'Ègara. La seva visita era el motiu de la nostra sortida.

En aquesta zona s'han trobat restes del Neolític i de les ocupacions dels Ibers i Romans. En el segle VI el bisbat de Barcelona es divideix en 2 parts, Barcino i Ègara, creant per tant el Bisbat d'Ègara. Malgrat ser una vila romana, els habitants en una gran majoria eren cristians, "catecúmens" i per aquesta raó es van construir 3 Esglésies, una d'elles, la més gran Santa Maria, que era la Catedral. Aquí oficiava el Bisbe, però si no eren batejats no hi podien assistir. Per això es

va construir la de Sant Pere, que era l'Església parroquial pròpiament dita i en aquesta sí, tothom podia oir la Santa Missa.

En el recinte es va construir un cementiri on encara s'hi troben les formes d'antigues tombes antropomorfes (amb el cap situat a l'oest) i com no podia ser d'una altra forma es va construir Sant Miquel, edifici funerari, i que era molt a prop del cementiri.

En el segle IX el Bisbat desapareix i es reunifica a Barcelona, Santa Maria deixa de ser Catedral i es redueixen les seves dimensions i també desapareix la Casa del Bisbe. Aquest ric patrimoni arqueològic i artístic abasta un període ininterromput des de l'època Ibèrica fins ara. En l'actualitat aquest conjunt està en llista per ser declarat Patrimoni de la Humanitat.

Com que una explicació detallada d'aquest conjunt ens ocuparia tot el contingut de La Veu, em limitaré a descriure curiositats, que a ben segur que els que no van venir o han fet la visita pel seu compte, i algun dia hi tornen, agrairan.

A l'altar de Santa Maria s'hi troben les restes força visibles d'una pintura del segle VI, que és considerada com la més antiga d'Europa en el tema Religios / Cristià, i la imatge tallada del gòtic de la Mare de Déu de la Cinta, patrona de Tortosa. En l'àbsida de mà dreta es pot veure molt ben conservada, ja que havia estat tapiada i retrobada en el segle XX, una pintura de to vermellós brut, que representa molt ben detallada la decapitació de Sant Tomàs. Concretament Tomàs Becket (recordeu la pel·lícula?) A la part inferior hi podem veure el seu cap tallat, l'espasa trencada i més amunt del cap el birret del qual hi vessen unes gotes de sang. Sorpren aquesta pintura, ja que el Sant i la tradició és pròpiament anglesa, però va ser degut a la influència d'un canonge Agustinià que era anglès. A l'àbsida esquerra podem gaudir de dos retaules del segle XV, un d'ells pagat pels feligresos, i en l'agenollat s'hi pot veure un frare, que representa qui l'ha pagat. En l'altre podem contemplar en la part central, vestits de gentilhomes, els sants Senén i Abdó i a la part inferior Sant Cosme i Sant Damià. Aquest retaule anomenat Retaule dels Sants Metges (en són els patrons), s'hauria de dir Retaule dels Bessons (els dos sants eren bessons). En un altre apartat es contempla el miracle de l'amputació d'una cama gangrenada i posterior trasplantament amb la cama d'un negre. Al costat dret igualment a baix hi podem contemplar el seu martiri, són degollats ells i tota la seva família.

Tot seguit vam visitar el conjunt funerari de Sant Miquel que en el seu centre consta de diverses columnes diferents. Davant la nostra curiositat la guia ens va explicar que és arquitectura d'enderrocs (o sigui columnes aprofitades d'altres construccions, la majoria romàniques, també ens explicà que dues d'elles eren, una tallada en dues parts, treta del temple d'August de Tarragona i que una altra igual està a la Generalitat). Mentre som a Sant Miquel 12,15 h, les campanes sonen interpretant el Virolai. En el centre de forma rectangular i rodejada per les columnes, hi ha com una piscina d'uns 4 dits de profunditat i és que l'any 1912 l'arquitecte Puig i Cadafalch va fer unes excavacions, ja que estava convençut que allí era on en el segle VI hi havia la Piscina Baptismal. Posteriorment aquesta piscina s'ha trobat en un altre lloc dins el mateix recinte. A la paret de l'Altar encara força visible hi ha una pintura que representa els 12 apòstols, amb la mà a la boca en senyal de sorpresa i flexionats, als quals

se'ls apareix el Crist Ressuscitat. A la part inferior s'hi endevinen unes lletres, "Emmanuel" i "Apocalipsis".

Baixem a la Cripta on es guardava una relíquia de Sant Celoni (un os del crani). Per aquest motiu és coneguda com la Cripta de Sant Celoni.

A continuació visitem l'Església de Sant Pere. En les seves parets hi ha unes pintures Coptes poc visibles. Sant Pere d'estil gòtic, ha estat l'única de les 3 esglésies que no ha estat reduïda, ja que sempre ha estat la popular i en l'actualitat encara s'hi fan misses.

A la sortida de Sant Pere, a l'esplanada, podem contemplar les restes assenyalsades de l'antic cementiri i en un recinte posterior cobert i molt ben cuidat, com tot el conjunt, visitem les ruïnes de la Piscina Baptismal, no on buscava Puig i Cadafalch, el "Renta Peus", un cementiri de catecúmens on es demostra el tipus d'enterrament romà en forma de teulada i un espai dedicat als nadons que morien abans de ser batejats i que porta per nom "Cementiri dels Albats".

I ràpidament, ja que l'hora de visita s'havia acabat, per deferència de l'empleat, vam contemplar els diferents quadres separats que formen el "Retaule de Sant Pere" on s'hi mostren diferents episodis de la seva vida com ara la conversió, l'entrega de les claus del Cel i el seu martiri.

Aquest és el resum d'alguns detalls de la nostra visita, de segur que encara en trobaríem molts més. Una visita molt interessant, molt ben explicada i com és habitual molt ben planificada per la Teresa. Un deu per la sortida i per ella. I acompanyats per la guia, aquí ja ens va deixar, van anar a comprovar les delícies gastronòmiques egarenques. A la terrassa de "La Cuina d'en Brichs" un lloc ideal per dinar, tot gaudint de la seva ombra i amb un airet que passava que era una delícia, vam esperar que ens servissin, l'espera (molt ràpida no eren, tot s'ha de dir), ens va permetre passar una estona fent petar la xerrada d'una forma distesa i amena. El dinar, un pica-pica molt variat, un bon arròs de peix a la cassola i unes postres de primera, ens van acabar d'arrodonir la sortida.

La Teresa ens va donar la informació de la sortida de quatre dies (3 nits) a Toledo que està preparant. Jo hi penso anar. I vosaltres? Això sí, per culpa de les restriccions per la Covid, les places són limitades.

Josep Carné Simó

tornem a viatjar, volant amb l'alta velocitat

TOLEDO HISTÒRIC

4 dies / 3 nits

Casal Valldoreix (màxim 25 persones)

20 setembre 2021 - 23 setembre 2021

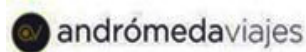

Viatjar a Toledo es reviu la gloriosa ciutat de segles passats. Poder caminar per dos mil anys d'història fan de Toletum un autèntic paradís per als amants de la història. Conquistada per Roma en el segle II abans de Crist, encara són visibles antics ponts de pedra d'aquella època. També va ser capital del regne visigot.

Preu: 485 Euros per a socis // 515 Euros per a NO socis
Suplement habitació individual ---- 75 Euros

EN EL MOMENT DE FORMALITZAR LA INSCRIPCIÓ SE SOLICITARÀ UN
DIPÒSIT DE **200 € PER PERSONA**, mitjançant transferència al compte
del Casal:

ES76 2100 2776 3102 0006 8248

Data màxima d'inscripció: divendres 10 de setembre

Tfn. de contacte: Teresa – 660 233 918

PECULIARITATS DEL MÓN

Sabies que l'única meravella del món antic que segueix en peu és la Piràmide de Kheops, a la Vall de Giza amb les seves companyes les Piràmides de Kefren i Micerinos? De les altres sis només en queden les referències dels escriptors i cronistes de l'època: el Far d'Alexandria, el Colós de Rodes, el Mausoleu d'Halicarnàs, l'estàtua de Zeus Olímpic, els Jardins Penjants de Babilònia i el Temple d'Artemisa (d'aquest darrer només en queda una columna a prop de la ciutat d'Efes a Turquia). Parlem de viatjar a Egipte on no hem d'imaginar res perquè tot queda a la vista amb suficient intensitat, les restes dels temples, tombes i d'altres piràmides queden a l'abast de la nostra vista ben fàcilment. Una fórmula molt utilitzada per a la visita és la d'agafar un creuer pel Nil en el sentit Luxor-Assuan o en sentit contrari. La pressa en la qual es viu avui en dia fa que els creuers no dediquin prou temps a la ciutat de Luxor i emboteixin les visites en temps rècord. Recomanaria arri-

bar un dia abans a Luxor, dormir en un dels Hotels de la vora del Nil, per poder visitar de forma més relaxada els Temples de Luxor i Karnak i donar una ullada al Museu de Luxor que està fet amb molta cura i guarda una part del tresor del faraó Tutankamon, a part d'altres restes arqueològiques d'interès. L'espectacle de llum i so que es fa al temple de Karnak és un dels més esplèndids que es fan a tot Egipte i té la particularitat que es va desenvolupant en diverses zones del temple, la gent

camina entre les llums i sentint les explicacions, fins a arribar a un petit teatre a l'aire lliure on s'acaba de completar l'espectacle.

La Vall dels Reis és un dels punts més importants de la visita de Luxor. Es passa a l'altra banda del riu, on ens donen la benvinguda els imponents Colossos de Mennon de divuit metres d'alçada, i es visiten algunes tombes dels principals

faraons, prínceps i reines, sense oblidar, és clar, la Tomba de Tutankamon. No gaire lluny s'hi troba el Temple de la Faraona Hatshepsut, una de les poques dones que va ostentar el poder a l'antic Egipte i de la qual queden molt poques estàtues amb la cara intacta, ja que el seu germà i successor les va fer destruir; però a Egipte no hi ha res que unes poques lliures egípcies no pugui aconseguir i en una zona del Temple de Karnak, no oberta al públic, varem poder fotografiar una de les poques estàtues íntegres que se'n conserven.

Iniciem el creuer que ens permet observar el dia a dia de la gent del camp i dels

pescadors amb les seves “faluques”, barques de vela immemorials. Obligatòriament trobem pel camí l'enclusa d'Esna, per poder superar el desnivell del riu que aquí és de 10 metres. És interessant observar les maniobres de pas, encara que a vegades siguin a una hora, prop de la matinada.

Tenim dos temples magnífics a visitar: el Temple d'Edfu, un dels millors conservats d'Egipte, dedicat al Déu Horus (el Sol) i el de Kom Ombo, temple dedicat a les deïtats animals com el Déu Sobek (el cocodril), i el Déu falcó (Haoeris), entre molts d'altres

animals que s'hi conserven, momificats. L'arribada a Assuan és realment magnífica, des de dalt d'un petit puig ens observa el Mausoleu del pare de l'actual Agha Khan, cap dels ismaelites, elegant, de granit rosa i amb una rosa fresca que es disposa cada dia sobre la seva tomba. Davant l'illa Elefantina, amb algunes poblacions núbies encara establertes en aquesta part d'Egipte amb les seves ca-

ses de fang i palla i l'Illa Kirchner, on hi trobem el Jardí Botànic, amb una gran varietat de plantes portades de totes les parts del món i curiosament conservades i cuidades. A Assuan, el Nil fa una curvatura que alenteix el ritme de l'aigua i proporciona una navegació molt tranquil·la; algun dels millors Hotels com el Old Cataract ofereixen una vetllada nocturna inoblidable a les seves suggestives terrasses que donen al riu, on poder sopar o prendre alguna beguda mentre el cel estelat ens acompanya. Durant el dia un carrer interior que segueix el riu ens ofereix un interessant mercat on encara s'observen els típics forns àrabs per a fer el pa i on s'hi poden comprar tota mena de fruites, verdures i hortalisses; també records, com papirs, escarabats de la sort i tota classe de pedres, suposadament precieuses així com antiguitats (d'abans-d'ahir); miri, fotografii, però no compri ja que tot és quincalla.

Acabem el creuer i ja és hora de visitar la perla d'Egipte: Abu Simbel, recomano fer-ho en avió i passar-hi la nit, en un petit Hotel que queda al costat dels Temples, primerament per evitar la gernació que visita els temples durant el dia i que venen en avió des del Caire o Luxor i que passen unes hores i que comencen a arribar al migdia; si nosaltres hem dormit a Abu Simbel, tenim tot el matí per visitar els dos Temples sense gairebé ningú. Estan dedicats a Ramsès II i a la seva esposa Nefertari, les estàtues exteriors mesuren uns vint metres, esculpides a la roca; aquests temples van ser traslladats a la seva actual ubicació en construir-se la Resclosa d'Assuan, el 1963, per evitar desaparèixer sota les aigües del Llac Nasser. No va ser un trasllat senzillament guiat per l'estructura, sinó que la càmera interna del Temple dedicat a Ramsès II s'havia d'il·luminar per l'entrada dels raigs de sol, cada any, dues vegades, el 22 de febrer (aniversari de l'ascensió al tron del faraó) i el 22 d'octubre, data del seu aniversari i per tant l'orientació dels temples havia de

ser exacte respecte l'original i també s'havia de seguir la tradició del fet que de les quatre figures que hi ha al fons de la càmera, només se n'il·luminessin tres, la de Ramsès, el Déu Ra i el Déu Amon (déus del sol), perquè la quarta pertany al Déu Ptah que és el Déu de les ombres per tant no li havien d'arribar els raigs del sol.

A la nit, Abu Simbel ens té una sorpresa reservada, l'espectacle de llum i so és el millor de tot Egipte, amb holografies que es projecten sobre la façana dels temples amb una música molt ben triada i narracions que ens expliquen les gestes de Ramsès II i els seus exèrcits, també en espanyol. És moment de tornar al Caire per visitar les Piràmides i la Vall de Giza. De les tres piràmides sempre n'hi ha una d'oberta per a poder entrar fins a la cambra mortuòria, una mica claustrofòbic, sobretot perquè la gent s'encalla i sempre hi ha algú que vol tornar enrere, i atura tota la fila de persones que estan accedint-hi; tenim una bona solució, fotografiem les piràmides, però si volem entrar-hi anem, molt a prop, a la "Piràmide Roja", a Sakkara, podrem gaudir d'aquesta experiència sense pràcticament ningú, és la quarta piràmide més alta de tot Egipte, cent quatre metres, i va ser feta construir pel faraó Snefru (pare del faraó Kheops), podem arribar fins a la cambra mortuòria i veure la construcció de la piràmide per dins.

I finalment no ens oblidarem de parlar del nou Museu Egipci, anomenat Nou Museu Nacional de la Civilització Egípcia, de cent trenta-cinc mil metres de superfície, a un parell de quilòmetres de les Piràmides de Giza, a Fustat, al sud del Caire. Ha estat inaugurat l'abril del 2021 i exposa més de cinquanta-cinc mil peces; un dels atractius més importants del Museu són les seves vint-i-dues mòmies de faraons i reines de l'Imperi Nou (Segles XVI – XI aC.). Això no vol dir que desaparegui el Gran Museu Egipci de la Plaça Tahir, al Caire, però ni les mòmies ni el tresor de Tutankamon ja no s'hi podran veure.

No s'ha parlat aquí ni dels monuments i mesquites àrabs, ni del Barri Copte que també tenen un gran interès; ho deixarem per un altre dia. Ah, no oblideu fer-vos un "cartouche" amb el vostre nom, però no en un basar sinó en una joieria de confiança.

Teresa Sanchís

SERVEI A DOMICILI
936 743 534
PLAÇA MAS ROIG
Condis Valldoreix

CONSULTA CONDICIONS

CLÍNICA DENTAL VALLDOREIX

Dra. Mercè Bellosta

Estètica Dental

Implants

Odontologia general

Nens i adults

C/Albert Rosas, 4 (Valldoreix)
Tel. 93 589 11 56
cdvalldoreix@hotmail.com
www.clinicadentalvalldoreix.com

El jardí de les Delícies

VINA A DESCOBRIR UN ESPAI ÚNIC DE DIA I DE NIT

TERRASSA · JARDÍ

DEGUSTACIÓ · LUNCH · COPES · CÒCTELS

☎ 932 809 906 @el_jardi_de_les_delicies
Plaça Más Roig, 2 · 08197 Valldoreix

EL RACÓ DEL PA

T. 93 675 99 00

Av. Mas fuster 2, Valldoreix
elracodelpa.vdx@gmail.com

DESAVIA
SERVICIOS DE JARDINERÍA
www.desavia.es info@desavia.es

- Mantenimiento
- Puesta a punto
- Podas y Talas
- Sistema de Riego

PROMO Mantenimiento 99€!

Llámanos o envíanos un mensaje
Te visitamos sin compromiso

607 774 698
633 851 606

Zona Valldoreix, Mirasol y St.Cugat

Llic. B.A. Pinto

FARMÀCIA VALLDOREIX

OBERT TOTS ELS DIES DEL'ANY

Laborables de 08:30 a 22:00 h
Dissabtes i festius de 09:00 a 22:00 h

C. Església, 3 - 08197
Sant Cugat del Vallès - Barcelona
T. 93 674 28 71
farmaciavalldoreix@hotmail.com

IMPREMTA RÀPIDA DIVERSA

en paper, plàstic, fusta...

Libres Revistes
Flyers Targetes i targetons
Postals Sobres
Capses
Triptics
Records
Clauers
Llapis
Imants
Trofeus
Metacriat
Expositors

Renodrac
Pg Ratafanyada 13
VALLDOREIX

93 589 38 12

Menjadors i caixes niu

www.RENODRAC.ES

L'ÚNIC FORN ARTESÀ DE VALLDOREIX

BONAPARTE

PA I DOLÇ

Rbla. Mossèn Jacint Verdaguer, 21
08197 Valldoreix

Tel. 93 315 30 10
www.bonaparte.cat

RECORDS

Quan arribem a una edat (crec que ja la he superada) a voltes, s'acumulen al cervell infinitat de bons records que és agradable compartir.

En veure anunciada una excursió a Toledo, la meva memòria m'ha conduït al primer viatge que vàrem fer al Casal.

Vam ser catorze persones sortint a córrer món, una novetat per a nosaltres, amb més il·lusió que preparació. Disposàvem d'una furgoneta on hi cabien 9 persones. Les altres 5 en un altre cotxe, places exhaurides. Destí: "La Mancha" viuríem les "andanzas" del Quixot en pròpia pell. Parem a un hostel que té bona pinta, recordo un bon sopar amb bon humor. L'endemà visitem el museu de tapissos que ens informen com a interessant.

La ruta continua, visitem altres llocs, entre ells una plaça de toros quadrada amb la porta oberta per poder fer alguns passos toreros i olés. A la plaça d'Almendralejo entrem al teatre, "corral de comèdies" conservat com a mostra dels primers teatres, amb el terra sense asfaltar i les llotges de fusta de color granat on ens instal·lem per a fer la foto de rigor.

Al Toboso repetim l'escena del Quixot amb la seva Dulcinea i on comprovem la participació d'un soci en un llibre.

No sé si va ser en aquest viatge però recordo les angonxes per fer passar pels carrers estrets de Toledo la furgoneta, amb els retrovisors plegats; davant l'expectació dels vianants.

Potser he barrejat records, a aquestes alçades la meva memòria va una mica, o molt, perduda.

Espero que em perdoneu que hagi explicat les meves batalletes.

EL TRESOR DEL SERPENT

Mig despullat i carregat de cadenes van portar el jove corsari davant el Paixà d'Orà. Es deia Quimet i era de Ribes. L'afany desmesurat de riquesa l'havia portat a la situació en què estava: s'havia enrolat en un vaixell pirata que navegava per ponent i, amb aquest ofici, esperava reunir prou botí per retirar-se sense necessitat de treballar mai més.

Era tanta l'ambició, que al cap de poc va aconseguir que la tripulació s'amotinés a les seves ordres i, d'aquesta manera, es va convertir en el pirata Vinaixa. Va arribar a ser el pirata més temut de la costa: només de sentir-lo anomenar la gent tremolava tota. Li agradaven tant les aventures impossibles, que tot i haver fet prou diners per retirar-se, a cada abordatge es llançava el primer sense tenir en compte el risc.

I justament això va ser el que el va portar a la presó! Un dia que abordaven un vaixell, es va arriscar massa i va caure presoner. Encadenat de mans i de peus se'l van endur a vendre al mercat d'esclaus d'Orà i allí, com que feia "patxoca", va ser comprat pel camarlenc del Paixà. Ara el duïen a la seva presència.

La sala era gran, molt gran, plena de columnes i desprenia riquesa pels quatre costats. El Paixà era un home extremadament gras. Endormiscat, jeia sobre un llit de coixins. Un negre colossal li feia aire amb un ventall de plomes d'estruç. Mentre badallava, els dos soldats van fer agenollar en Quimet als seus peus i el Paixà, amb posat avorrit, li va dir amb desgana:

-Sembles un home fort...

-Traieu-me les cadenes i us ho demostraré! –va interrompre'l el corsari. El Paixà va somriure en veure la seva arrogància.

-D'on has sortit, amb tants fums?

-Soc català i vaig néixer al poble de Ribes –va contestar en Quimet amb fermesa.

En sentir això, el Paixà es va incorporar, desvetllant-se de cop. Sense esperar-s'ho, tenia allà al davant l'oportunitat de recuperar la seva filla. Va fer seure en Quimet, li va fer treure les cadenes i li va explicar una trista història.

Abans de ser Paixà d'Orà, havia estat governador d'una regió de Catalunya, fins que van ser expulsats pel Comte de Barcelona. En començar la lluita, la seva filla es va refugiar en una cova, coneguda com les Coves de Ribes. Quan van haver de fugir, va manar que l'anessin a buscar, però els enviats van tornar amb les mans buides: la noia era presonera d'un immens serpent i va haver de marxar sense ella. D'ençà de llavors l'home estava desconsolat i només esperava l'ocasió de poder recuperar la filla. Ja havia pensat d'enviar-hi els seus homes, i fins d'anar-hi ell mateix, però així que haguesin posat els peus a la costa catalana, els haurien reconegut com a enemics i els haurien empresonat.

Un cop explicada la història, el Paixà li va proposar un tracte: li oferia la

llibertat i el tresor que custodiava el serpent, a canvi que anés a salvar la princesa. El tracte era interessant pel tresor que li havia descrit el Paixà i va acceptar. El Paixà, llavors, li va explicar com fer-ho per alliberar la noia i poder agafar el tresor.

-Cal entrar-hi pel forat que hi ha a llevant i sense llum, perquè el monstre et veuria a venir massa aviat. Un cop dins, t'has de deixar guiar per

la llum. Però compte! Aquesta claror serveix al monstre per atreure els incauts fins al seu abast. Ves poc a poc, arrecera't a les parets de la cova fins que quedis a poques passes del serpent. Quan et vegi, et cridarà estrepitós la veu fins que sembli la de la meua filla.

El Paixà, dret i explicant-se, es movia amunt i avall, com si fos ell qui estigués a la cova.

-I aquí arriba el moment culminant de l'aventura –va continuar, tot traient un antic manuscrit de dins d'una capseta de marfil-. Un cop arribat davant el serpent, li mostraràs aquest encanteri que el tornarà cec i el farà recular fins al fons de la cova. Per fer-ho, cal utilitzar una llança per no haver-t'hi d'acostar. I llavors treus la meua filla de la cova...

-Però, i l'or? –el va interrompre el cònsul.

-Un cop fora de la cova tindràs temps de tornar una vegada i carregar tot l'or que puguis. Però només podràs tornar una vegada. Perquè la bèstia recuperarà la vista, tornarà i se't cruspirà.

I així va ser com en Quimet va emprendre el viatge. Van passar setmanes fins que arribà al seu país. I enllaminat per l'or, no va parar fins a arribar a Ribes. Ni tan sols va aturar-se per saludar la seva família. Va passar de llarg i enfilà cap a les Coves de Ribes.

L'entrada de la cova s'obria entre parets abruptes, enmig d'un paratge fèrtil que feia esgarriar. La natura capriciosa havia modelat l'entrada de tal manera que semblava la boca d'un drac gegantí. Després d'un moment de dubte, la fam de riquesa va empènyer en Quimet cap a dins.

Passats uns primers metres de foscor va entrellucar, al fons, la claror de què li havia parlat el Paixà. Immediatament es va arrambar a la paret i va avançar a poc a poc. En un moment la llum es va fer intensa i, abans de veure el serpent, ja va sentir-lo fent la veu de la princesa. Va clavar el pergamí a la punta de la llança i es va plantar davant de la bèstia. El serpent era gegantí, gruixut com un roure i amb uns ullals de sis pams en una boca tan grossa com l'entrada de la cova.

En veure'l se li va llançar a sobre, però en arribar a la punta de la llança i veure el manuscrit es va aturar en sec. Llançant un terrible bramul, va recular al fons de la cova, ensopegant amb les parets per culpa de la ceguesa. Al mig de la sala, hi havia una jove bonica com un sol. Encadenada a una pedra, mirava l'heroi esperant la salvació. En Quimet, embadalit per les riqueses que hi havia, va fer el sord a les súpliques de la noia, va deixar la llança a terra i, amb un gran desfici, va anar carregant or i joies, davant la desesperació de la princesa. Tant va carregar els sis sacs que duia, que ni els podia arrossegar.

El serpent, superat l'espant i la ceguesa inicials, va tornar més enfurismat que mai i va atrapar el corsari, que encara no havia sortit de la sala. D'una sola mossegada se'l va cruspir i, fent un rot sorollós que va retrunyir per tota la cova, amb la cua va tornar a apilar les riqueses que el cobdiciós jove havia aplegat.

Diuen que en aquella cova de Ribes encara hi ha tot aquell or que el pirata no es va poder endur. Però compte! Diuen també que encara està vigilat per un serpent gegantí amb uns ullals de sis pams.

D'aquesta llegenda en podem treure una conclusió molt clara. No us deixeu portar mai per la cobdícia.

Recopilat de "QUADERNS DE CULTURA POPULAR"

Josep Carné Simó

soci protector

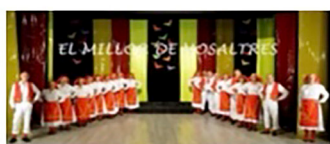
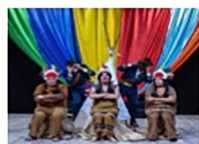
**BAR
RESTAURANTE
Angel**

**Menús de lunes a viernes
Sábados gran surtido de tapas**

Mossèn Cinto Verdaguer, 13 · 08197 Valldoreix · 93 674 11 29

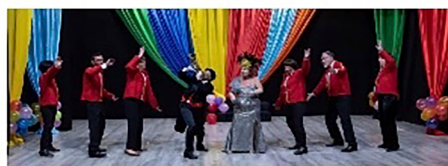
SHOW FESTA MAJOR 2021 VALLDORREIX

ELS
MARXOSOS

25
ANYS

DIJOURS 16 DE SETEMBRE 17 H PATI DE LA CENTRALITAT

OBRIM EL CASAL!

Poc a poc i amb precaucions, però posem-nos en marxa!

Tenim el Casal acabat de pintar i fa goig, i hi ha moltes ganes de tornar a gaudir dels tallers, de la música, de l'esport, dels jocs...

A partir del 20 de setembre obrirem cada tarda.

Les normes ens obliguen a limitar els grups a 10 persones màxim a l'interior, per tant serà molt important que ens feu saber a quin taller voldreu assistir i en el cas de ser més nombrós intentarem alternar els dies.

- El **ioga** ja ha començat, tot i que oficialment començaran el dia 15 (pàg. 5)
- Les classes de **català** començaran el dia 22 de setembre Els **treballs manuals** començaran dijous 23 de setembre al matí (mitja)
- Taller de **patxwork** els divendres al matí, començant a l'octubre
- Els **Exercicis de salut** (Maria Armengol) els dijous d'11 a 12.30 h (mínim un grup de 12 persones - a la sala Polivalent, molt ben ventilada i amb separació entre persones d'un metre i mig). Cal apuntar-se. Començarà a l'octubre.
- **Club de lectura**: primera trobada dijous 14 d'octubre, a confirmar.
- Classe de **Memòria**: tots els dimarts a les 16.30 h (2/4 de 5 de la tarda).
- **Assaig de Coral**, els dilluns a 2/4 de 5, a partir del 4 d'octubre. A confirmar.
- **Informàtica**: Els divendres al matí de 9.30 a 11.00 h, a partir del 8 d'octubre.
- **Taller d'anglès**: els dimecres a les 11.00 h, a partir d'octubre (a confirmar)
- **Ball de coordinació**: Es farà a la Nau de Cultura, els divendres de 17.00 a 18.00 h. A confirmar inici.
- **Taller de pintura**: els dilluns a partir del dia 4 d'octubre, a les 16.00 h
- Les **sortides a teatre** seran com sempre segons programació de la Mari-bel i s'avisarà per whatsapp si no s'ha pogut indicar a La Veu

El **ping-pong** se seguirà jugant els dilluns, dimecres i divendres (excepte si es necessita la sala polivalent per alguna activitat extra, com un concert o una conferència, programada i amb previ avís).

La **petanca**, en ser a l'exterior no té límit de dia es podrà jugar quan els socis vulguin organitzar-la. Quant al **billar i futbolí**, també es podran utilitzar qualsevol dia, sempre tenint en compte que no s'hagi programat algun acte especial.

El servei de PERRUQUERIA serà amb cita prèvia i amb totes les mesures higièniques previstes per les autoritats.

El servei de PODOLOGIA serà amb cita prèvia, com sempre.

Per a informació podeu trucar al mòbil del Casal, el 689 70 40 98.

Preguem que els socis/es interessades a alguna de les activitats, truquin per apuntar-se, per tal de prendre'n nota i regular els grups, ja que estan limitats a 10 persones com a màxim. Només se n'admetran 12 a la gimnàstica.

Calendari d'activitats generals al Casal per al mes de setembre

Dilluns - Dies 20 - 27

De 17.30 h a 20.00 h PING-PONG

Billar - futbolí i jocs de taula

Dimarts - Dies 7 - 14 - 21 - 28

A les 10.00 h, a l'estació de Valldoreix. **VISITA CULTURAL** (veure pàgina 4).
Cal apuntar-se.

De 16.30 a 18.30 h PETANCA

Billar - futbolí i jocs de taula

Dimecres - Dies 1 - 8 - 15 - 22 - 29

A les 12.00 h IOGA (inici oficialment el dia 15, però podeu informar-vos al xat)

A les 16.45 h Taller de català (dies 22 i 29) - cal apuntar-se

De 18.00 h a 20.00 h PING PONG

Billar - futbolí i jocs de taula

Dijous - Dies 2 - 9 - 23 - 30 (el dia 16 St. Cebrià, Casal tancat) - celebració 25 anys dels MARXOSOS (veure pàgina 21)

D'11.00 a 12.00 h MANUALITATS (dies 23 i 30)

De 16.30 a 18.30 h PETANCA

Del dia 20 al 23 - VIATGE A TOLEDO (veure pàgina 12)

Divendres - Dies 3 - 10 - 17 - 24

De 11.00 a 12.00 h Taller de patxwork (possibilitat de passar-ho als dimecres)

De 17.30 h a 20.00 h PING PONG

Billar - futbolí i jocs de taula

DESPATX OBERT de 17.00 a 19.00 h

Dissabte - Dies 4 - 11 - 18 - 25

A les 11.00 h Petanca

No es podran fer les PASSEJADES. El soci voluntari que les havia d'organitzar no pot de moment per motius de salut. Li desitgem una bona recuperació al més aviat possible. Si en llegir aquesta nota algú se'n vol fer càrrec mentrestant, agrai-rem ens ho faci saber. Seria fantàstic, necessitem caminar.

NOTA DE LA REDACCIÓ: Envieu-nos cartes o articles amb el vostre nom i número del DNI, a Secretaria, per correu postal (c/Tibidabo, 7 - 08197 Valldoreix), o mail a informatiucasal@yahoo.es, indicant "Assumpte: cartes a l'Informatiu" ó "article per a LA VEU". Els escrits per a les cartes no podran sobrepassar les 15 línies mecanoscrites de mida 12 punts, i per als articles els escrits no podran sobrepassar els 2.500 caràcters comptant els espais i sense imatges, o un màxim de 1.500 si s'hi han d'incloure imatges; línies mecanoscrites de mida 12 punts. Les fotos es reduiran a la mida convenient segons l'espai disponible. --El Casal es reserva el dret de reduir i d'editar les cartes o articles que ho requereixin.

A MUNTANYA

M'agrada el balcó gran de la muralla
quan la gent de la vila hi va a badar,
i amb ull ja quasi incommovible aguaita
el pas de la llunyana tempestat.

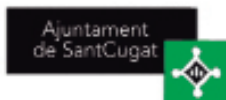
Passa la tempestat esgarrifosa
per damunt de la serra allà al davant,
tremolant de llampecs, silenciosa
per la gent de la vila i la del pla.

Com hi deu ploure en les profundes gorges
i en els plans solitaris de les valls!
Prou l'huracà els assota aquells cims nusos
i peta l'aigua en aquells rocs tan grans;
s'astoren els ramats, el pastor crida,
i algun avet cau mig partit pel llamp.

Però en el balcó gran de la muralla
no se sent res: la gent hi va a badar,
i amb ull ja quasi incommovible aguaita
el pas de la llunyana tempestat.

Puigcerdà 1897

Joan MARAGALL del poemari VISIONS I CANTS

Amb la col·laboració de:

